[illegible] ఆశయం

శ్రీ ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు

సముద్రం హోరు మంటోంది. కాస్త దూరం నుండి రేడియో సంగీతం శ్రావ్యంగా వినిపిస్తోంది. వీటితో సంబంధం లేనట్టే శివం మెదడు ఆలోచనా తరంగాలతో నిండి చిందరవందరయింది. ప్రతివ్యక్తీ ఏదో ఒక అనుభవంకోసం వినోదం కోసం "బీచ్"కి వస్తే, శివం మాత్రం కేవలం ఏదో ఆలోచించు కుందుకే వస్తున్నట్టు అతని వైఖరి చూస్తేనే తెలిసిపోతోంది.

ఎక్కడోదూరాన ఆరు గంటలు కొట్టారు. చలికి శరీరమంతా జివ్వుమని లాగుతోంది. శివం లేచి నడిచాడు. అతని దృష్టి పరిసరాల్లో వున్న వేటిమీదా లేదు. సూటిగా చూస్తూ నడిచిపోతున్నాడు.

"మిస్టర్..!" వెనుకనుండి తీయని కంఠం వీనుల విందుగా వినిపించింది. అతని హృదయంలో వేలు కోయిలలు ఒక్కుమ్మడిగా గొంతెత్తి పాడినట్టయింది. ఎవరిని?...తననేనా?...వెనుదిరిగి చూశాడు. అప్పుడే విరజిమ్ముతూన్న వెన్నెల కాంతిలో ఒక నవ యౌవని వయ్యారంగా నడుస్తూ వస్తోంది అతని వేపే. తననే పిలుస్తుందన్న నమ్మకం కుదరలేదు. అయినా ఆ నమ్మకంతో ఆగాడు.

"అవును మిమ్మల్నే! మీరు కూర్చున్న స్థలంలో యీ పుస్తకాన్ని మిరిచిపెట్టారు" అంటూ పుస్తకం అందించింది. అప్పుడు జ్ఞప్తికొచ్చింది శివానికి, తను వచ్చేటప్పుడు పుస్తకం తెచ్చినట్టు. తనకు యింత మతిమరుపు వచ్చిందేం...? "థాంక్స్" చెప్పి పుస్తకాన్ని తీసుకున్నాడు. "నో మెన్షన్" తృప్తిగా నవ్వుతూ అందామె. శివం కుంచించుకుపోయాడు. ఆమెలో వున్నంత వుత్సాహమైనా తనలో లేకపోయింది గదా—అని బాధపడ్డాడు.

"ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు?" ఓడియిడుతూనే అంది. ఎంతయినా కొత్తమనిషి...షాక్ తిన్నట్టయింది శివానికి.

"అబ్బే! ఏమీ లేదండి. వస్తాను మరి" అంటూ చరచరా ముందుకు నడిచిపోయాడు. శివం ప్రవర్తన ఆమెకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. అదే సమయాన అతనిపై జాలి పుట్టింది కూడా. అతను ఏదో విషయం గురించి బాధ పడుతున్నట్టు యిట్టే గ్రహించుకుంది. కాని, దేన్ని గురించి బాధ పడుతున్నాడో ఎంత ఆలోచించినా అంతు చిక్కలేదు.

"ఏమిటే నీలా! ఎప్పుడూ లేదు—యివ్వాళ ఒట్టొట్టి ఆలోచించుకుంటూ నడుస్తున్నావు?" వెనుకనుండి వచ్చింది అమ్మాజీ. నీలవేణి ఆ మాటల్తోనికి ఉలిక్కి పడి, తరువాత తమాయించుకుంది.

"అబ్బే! ఏమీ లేదే! అసలు, ఆలోచించడానికి మాత్రం ఏమున్నాయి?" నవ్వు తెచ్చుకొని అంది. తరువాత వాళ్ళిద్దరూ మాటా మంతీ ఆడుకుని వెళ్ళిపోయారు.

మరుసటి రోజు నీలవేణి బీచ్‌కి రావటం కాస్త ఆలస్యమయింది. ఆమె తిన్నగా శివం కూర్చుండే స్థలంవేపే నడిచింది. అంతకుముందే వచ్చిన శివం అంతులేని ఆలోచనల్లో వుండి శూన్యంలోకి చూస్తున్నాడు. నీలవేణి రావడమే అతను గుర్తించలేదు.

"క్షమించండి. మీ ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగిస్తున్నాను" అన్న నీలవేణి మధురమైన మాటలకు సహజంగానే తడబడిపోయాడు శివం. పాపం, అతని కింతవరకూ దురదృష్టవశాత్తూ స్నేహితురాలు ఏర్పడ లేదు. నిజానికి అతనే స్త్రీలకు దూరంగా వుండడం నేర్చుకున్నాడు. ఆమె అతనికి కాస్త దూరంలో అభిముఖంగా కూర్చుంది. క్రితం రోజు తన పుస్తకాన్ని తెచ్చిచ్చిన వ్యక్తిని శివం చప్పున గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు.

"అబ్బే! అంతరాయ మేమీ లేదులెండి...ఒంటరిగా కూర్చున్నాను గనక తప్పనిసరిగా ఏదో ఆలోచించాల్సి వస్తుంది"... మొహం దించుకునే అన్నాడు. ఆమె ఎదుట తను సిగ్గుపడుతున్నాడని శివానికి మాత్రం తెలుసు. అందుకే ధైర్యం తెచ్చుకోవాలని అతిగా ప్రయత్నించాడు.

"అబద్ధం చెబుతున్నారు—మీ ఆలోచన గంభీరమైందిగానే వుంది. ఏదో అపరిష్కృత సమస్యగురించే ఆలోచిస్తున్నట్టున్నారు" అం దామె.

"లేదులెండి" అతని జవాబు చాల పేలవంగా వుంది. ఇంక ఆ విషయంలో ఒక అపరిచిత వ్యక్తిని తరచి, తరచి అడగటం ఏమంత మంచిది కాదనిపించిం దామెకి.

"ఈ వూర్లో మీరు వుద్యోగం చేస్తున్నట్టుంది?" అతని గురించి స్వల్ప వివరాలు తెలుసుకుందామన్న ఆరాటాన్ని ఎదిరించలేక అడిగింది. శివం కొద్దిసేపు మౌనం వహించి బాధగా నిట్టూర్చాడు.

"అంత అదృష్టం నా కింకా పట్టలేదండీ" భారంగా అన్నాడు. నీలవేణి యిప్పుడు అంతా వూహించింది. అతి [illegible] దీర్ఘంగా నిరంతరం ఆలోచిస్తూ [illegible] టానికి [illegible] కారణమై వుంటుందనుకుంది.

> వెనుకనుండి తీయని కంఠం వీనుల విందుగా వినిపించింది. అతని హృదయంలో వేయికోకిలలు ఒక్కుమ్మడిగా గొంతెత్తి పాడినట్లయింది. వెను దిరిగి చూశాడు. అప్పుడే విరజిమ్ముతూన్న వెన్నెలకాంతిలో ఒక నవయౌవని ఒయ్యారంగా నడచి వస్తోంది అతనివైపే.

నిరుద్యోగపీడితులైన యువకు లెంత మానసికాందోళనకు గురవుతారో ఆమెకి తెలుసు.

"అయితే ప్రయత్నంలో వున్నారన్నమాట.."

"ఆ! సంవత్సరంనుంచి ప్రయత్నంలోనే వున్నాను" కసిగా అన్నాడు. ఆ కసి, కోపం ఎవరిమీదో అతనికే తెలియాలి మరి! నీలవేణికి మాత్రం ఆశ్చర్యమేసింది. సంవత్సరంనుండి ప్రయత్నంలో వుండి కూడా వుద్యోగం సంపాయించలేకపోయాడంటే, ఏదో నిగూఢ రహస్యం వుండి వుంటుం దనుకుంది.

"అయితే మీ ప్రయత్నం ఒక్కటీ ఫలించలేదా?"

ఆమె ప్రశ్నలు శివానికి విసుగుదల పుట్టిస్తున్నాయి క్రమంగా. ఆమె తప్పించి యింకే పురుషుడు గాని, కురూపి యువతి గాని అవే ప్రశ్నలు వేసినట్టయితే చీదరించుకుని ఎప్పుడో అక్కణ్ణించి పోయేవాడు. కాని ఆమె మనసుని కష్టపెట్టడం ఎందుకో శివానికి యిష్టం లేకపోయింది.

"చూడండి...అన్నట్టు మీ పేరేమన్నారు?" ధైర్యంచేసి ఆమె మొహంలోకి చూశాడు శివం.

"నా పేరు యింతవరకూ చెప్పలేదే" నవ్విం దామె. శివం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

"అబ్బే! మీరు చెప్పారని కాదు...మీ పేరు తెలుసు కుందామని"

"నీలవేణి...మరి...?"

"నా పేరంటారా? శివం...చూడండి నీలవేణి గారూ! ఒక్కొక్క వ్యక్తికి ఒక్కొక్క విధమైన మనస్తత్వాన్ని ప్రసాదిస్తాడు భగవంతుడు. ఆ మనస్తత్వానికి తగ్గట్టు వాటికి కొన్ని ఆశయాలు, ఆదర్శాలు వుండటం సహజం! ఎంతో క్లిష్ట పరిస్థితి సంభవిస్తేనే గాని, వాళ్ళు ఆశయాల్ని ఒదులుకో [illegible] నెట్టరు. నాకూ కొన్ని ఆశయాలున్నాయి. [illegible] ప్రైవేటుకంపెనీలో వుద్యోగం సంపాదించటం నా [illegible] విరుద్ధం. లెక్కలేనన్ని దరఖాస్తులు [illegible] అందులో చాలావాట్కి "కాల్స్" రావటం లేదు, కొన్నింటికి "కాల్స్" వచ్చాయి. ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను, నా [illegible] జవాబులిచ్చే [illegible] వాళ్ళు. కాని, తిరా చూస్తే నాకు వ్యవహ [illegible]

సున్నకు సున్నా

ఒకసారి ఒక హోటలు ప్రక్కనే ఒక పేద బాకరి చాంద్రిడి కొట్టు పెట్టుకున్నాడు. బాకరి ప్రతిరోజూ ఎన్ని రొట్టెలు గిన్నెలు హోటలుకు బాగా వేడిగా ఒక పెట్టెలమీద పెట్టుకొని భోజనం చేస్తూండేవాడు. భోజనం చేస్తున్నంత సేపూ హోటలులోంచి వచ్చే సువాసనలను మనసారా పీల్చేవాడు బాకరి. ఒకరోజున హోటలు మేనేజరు బాకరికి ఒక బిల్లు పంపించాడు. దానిలో "నా భోజనం వాసనకు" అని వుంది. బాకరి తన చిన్న డబ్బుల పెట్టె చేతులో వుంచుకొని తిన్నగా హోటలు మేనేజరువద్దకు వెళ్ళి అతని చెవుల వద్ద తన డబ్బుల పెట్టెను ఆడించి చప్పుడుచేస్తూ యిలా అన్నాడు:

"ఇదిగో మీ భోజనం వాసనకు అయిన బిల్లుకు నా డబ్బు గల ధ్వనితో చెల్లించివేశాను."

పోయేది. పెద్ద పెద్ద న్యాయవాదులు సిఫారసు ఉన్నవాళ్ళే నెగ్గేవారు. ఇటీవల చాలమంది తమ పిల్ల నిచ్చి పెళ్ళిచేసి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తామంటూ రాబట్టారు. వాళ్ళ సంబంధాలు నేను తిరగ గొట్టడానికి కారణం మీకు తెలుసు. స్వశక్తితో, స్వప్రయోజకత్వంతో ఎప్పటికన్నా ఉద్యోగం సంపాదించుకోలేకపోతానా అన్న ధైర్యంతోనే యిలా కాలం గడుపుతున్నా..." ముగించాడు శివం.

అంతా విన్నాక నీలవేణి అతని ఆశయాలకి ఎంతో విలువ నిచ్చి [illegible] మెచ్చుకుంది.

"ఈ విషయం గురించే ఆలోచిస్తున్నట్టా రంటే కాదనలే రిప్పుడు" నవ్వుతూ అంది నీలవేణి.

"తెన్నటయినా మీరు బాగా వూహించగలరు" ముఖాన్ని దించుకుని తన పరాజయాన్ని ఒప్పుకున్నాడు శివం.

"మీ రిలా ఆశయా లంటూ పట్టు పట్టి కూర్చుంటే వుద్యోగం ఎప్పుడు దొరుకుతుంది? వయసు ముదిరిపోయిందంటే మరీ చిక్కు."

"శక్తి సామర్థ్యాన్ని, తెలివితేటల్ని చూసి వుద్యోగా లిచ్చే రోజు ఎప్పటికన్నా రాకపోతుందా? ఇప్పుడిప్పుడే నా కొందరు లేకపోలేదు. అయితే వాళ్ళ ఎదుగు నే నింకా పడలేదు. ఇప్పుడు నాకేం భుక్తికి లోటులేదు లెండి... మేనమామగా రింట్లో వున్నాం" నవ్వాడు.

కొన్ని క్షణాలు వా రిద్దరిమధ్య నిశ్శబ్దం స్థావరం ఏర్పర్చుకుంది. సముద్రం హోరు మంటుంది. సముద్రపు గాలి చలిని మరింత వుధృతం చేస్తోంది. వెనుక నుండి సున్నితమైన నవ్వులు వినిపించేసరికి నీలవేణి, శివం కూడా చూశారు. నీలవేణి మాత్రం సందిగ్ధంలో పడింది. ఇద్దరమ్మాయిలు పరాపరి నీలవేణి దగ్గరికి వస్తూ, "ఇక్కడున్నావన్నమాట నీలా! ఈవాళ ఎందుకు రాలేదు చెప్మా, అనుకుంటున్నాం...యీయన నెవరు?" అంది అమ్మాజీ. శివం ఎదురుచూపుల్ని కొత్తగా వచ్చిన యువతులవైపుకి ప్రసరిస్తున్నాడు. వాళ్ళని ఎప్పుడో చూసినట్టుయ్యింది. అయినా అవన్నీ అనవసర మను కుని వూరుకున్నాడు. నీలవేణి చెప్పింది.

"ఈయన పేరు శివం—అమ్మాజీ! మీ రిద్దరూ నా స్నేహితురాండ్రు శివంగారూ" అంటూ ఒకరి కొకరికి పరిచయం చేసింది. శివం వాళ్ళకు నమస్కారం చేశాడు. వాళ్ళు ప్రతి నమస్కారం అంద జేశారు.

"కొత్త పరిచయమా ఏమిటే?" అడిగింది అమ్మాజీ.

"ఔనే!" అంటూ శివాన్ని వుద్దేశించి "వస్తానండీ మరి..." అంటూ వా ళ్ళిద్దర్నీ తీసుకుని నడిచింది నీలవేణి. అమ్మాజీ పోతూ పోతూ వెనుదిరిగి,

"చాల అదృష్టవంతులండీ శివంగారూ! మా నీల అభిమానం అందరికీ లభ్యం కాదు" నవ్వుతూ అనేసి పోయింది. వాళ్ళు పోతున్న వేపే చూస్తూ వుండిపోయాడు శివం.

అక్కడే కూర్చుని నీలవేణిని గురించిన ఆలోచనలు సాగించాడు శివం. ఆమెకీ, తనకీ పరిచయం చాల విచిత్రంగానే జరిగింది. క్రితం రోజు తను పుస్తకం మర్చిపోయినట్టయితే ఆమె ఎవరో, తానెవరో! నీలవేణి.. ఎంత మధురమైన పేరు! ఒక్క పూటలో తన వివరాలన్నీ తెలుసుకుందే! ఎంత తెలివైందీ! తనెవరితోనూ యింతవరకూ మనసిచ్చి మాట్లాడ లేదు ఒక్క అమ్మతో తప్పించి—కాని, యీమెతో మనసిచ్చి మాట్లాడ్డమంటే, ఆమెలో ఏదో ఆకర్షణ వుండి వుండాలి! రూపం మాత్రం అందంగా వుంది. అయితే తను అందానికే లొంగిపోయాడా! కాదు— ఆమె మాటల తీరులో, చూపుల్లో ఆకర్షణ వుంది. అందుకే ఆమె అంత ఆత్మీయంగా మాట్లాడాడు. ఇంతకీ ఆమె ఎవరో తెలుసుకోనటమే లేదు. మాటకి మాత్రం

భాగ్యవంతుల అమ్మాయిలాగే వుంది. తన విషయాలు ఆమె తెలుసు[illegible]కున్నాడు తనే విషయాలు తెలుసు కోవటంలో తప్పు లేదు...రేపు ఎప్పుడొస్తుందో ఏమో! వస్తుందో, రాదో!

దూరంనుండి ఇరా గంటలు కొట్టింది. శివానికి ఆలోచన తెగిపోయింది. [illegible] పట్టాడు. శివం యిల్లు చేరుకునేసరికి ఆలస్యం అయింది. అతని మామయ్య సత్యనారాయణ [illegible] [illegible] చూసి వస్తూన ఆగి పోయి,

"ఇంతవేళవరకూ బైట తిరిగొస్తావ్ ఎక్కడా చెప్పరా!" అన్నాడు. శివం జవాబివ్వ లేదు.

"ఇప్పుడేం మునిగిపోయింద మామయ్యా" అన్నాడు దగ్గరే ఆగిపోయి.

"నిన్ను చూసొస్తామంటూ ఒక రొచ్చారు. ఎంతకీ నువ్వు రాకపోతే యిప్పుడే వెళ్ళిపోయారు. రేపు వస్తామని చెప్పారు."

"ఎందుకు మామయ్యా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఎందు కొస్తారో అపాటి వూహించలేవా? వాళ్ళ పిల్ల నిచ్చి మంచి వుద్యోగం వేయిస్తారంట. శ్రీమంత దాయమైన కుటుంబం...మనవాడితో కట్నం ఇస్తా మంటున్నారు. పిల్ల లక్ష్మి కళగల సిరి అనుగుణంగా వుంటుందట" యింకా ఏదో చెప్పబోతూ ఆశ్చర్యంగా సత్యనారాయణకి అడ్డువచ్చి,

"పాత పాటే మామయ్యా! ఇందులో కొత్తదనం ఏమీ లేదు. నా విషయం మీకు తెలిసిందేగా! ఇలాగ ప్రలోభంతో వుద్యోగం సంపాదించటానికి నా మనసు అంగీకరించదు. ఇక వుద్యోగం లేనిదే పెళ్ళి ప్రస్తావన అనవసరం..." అన్నాడు శివం. సత్యనారాయణ మండి పడ్డాడు.

"నీది పాతపాటేరా శివం! నువ్వింకా ఆ పాటపడిచి పెట్టవా, ఏమిటి? ఏమన్నా అంటే మీ అమ్మ ఏడుస్తుంది. అసలు నిన్ను ముద్దుచేసి పాడు చేసిం దావిడే! స్వశక్తివల్ల వుద్యోగం సంపాదిస్తావంటే కలలో మాటే!" కటువుగా అన్నాడు మామయ్య. శివం యింకా వాదించి లాభం లేదనుకుని తన మామ గదికి పోయాడు. సత్యనారాయణ ఏమేమో గొణుక్కుంటూ పచార్లు చేయటం మొదలుపెట్టాడు, అంతకుమించి అతను చేయగలిగిం దేమీ లేదుగనుక.

* * *

నీలవేణి బీచ్‌లో కూర్చున్నప్పుడే గాని, ఆమె కళ్ళు ఎవ రికోసమో వెదుకుతూనే వున్నాయ్. అమ్మాజీ వస్తుం దేమో నన్న భయం ఒకటొక్క తొందరపెడుతున్నా, శివం వస్తాడా రాడా అన్న ఆతృత, ఆలోచన వుండనే వుంది. శివం ఎప్పటికీ రాకపోయేసరికి ఆమెకి విసుగు పుట్టింది కూడా. నిట్టూర్చి చూసుకుంది. అయిదున్నర కావ స్తోంది. శివం యింక రాడేమో నని నిశ్చయించుకుని నిరాశతో లేచింది. దూరంగా శివం మోహం దించు కుని భారంగా నడుచుకుంటూ వస్తుండటం ఆమె కళ్ళబడి అక్కడే కూర్చుండిపోయింది.

శివం వస్తూనే నీలవేణిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె తనకోసమే నిరీక్షిస్తూ కూర్చుందా? అప్పుడే వచ్చి కూర్చుని వుంటుంది.

"నాకంటె ముందుగా వచ్చారే నీలవేణిగారు" నవ్వుతూ [illegible] శివం. అంత చనువు తీసుకొని మాట్లాడ్డం ఆమెకే ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"మీరు రెండు రోజుల నాటి నుంచీ లేరు. ఈవాళ [illegible] పెందలాడే వచ్చేశాను" అంది [illegible] దూరంలో [illegible]

"సాధారణంగా [illegible] నేను తప్పకుండా!"

"[illegible]" నవ్వింది దాని

"[illegible] వచ్చి వెళ్ళారట... [illegible] [illegible] బాగుండేటంత [illegible]"

"[illegible] ఎంతో [illegible] [illegible] ప్రయత్నాలా? అప్పుడు [illegible]"

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" అన్నాడు శివం. "[illegible] ముందుతుంది."

"[illegible] ఏమంటున్నారు?"

"[illegible] ఎలా ఒప్పుకోమంటున్నారు [illegible]" అన్నాడు శివం. [illegible] సినిమాలు ఇద్దర [illegible] కూర్చున్నారు. నీలవేణి ఏమిటో ఆలోచిస్తోంది.

"అన్నట్టు మీ సంగతేం నాకేం చెప్పారు కాదేం?" అన్నాడు శివం. నీలవేణి గుండెల్లోంచి కొట్టుకుంటున్న [illegible] చెప్పటమా అన్న సమస్య ఎదురయ్యింది. ఆమె హృదయంలో యింతకు మునుపే శివం భాగ్యం విషయంలో సహాయం చెయ్యాలని [illegible] కొన్ని విషయాలు ఆలోచనా [illegible] "నేనూ మీలాంటి [illegible] ప్రయత్నిస్తూ [illegible] సాయంత్రం వరకూ ఏ వుద్యోగమూ దొరక్క పోవటం, మీలా [illegible] [illegible] కాని, ఏం చెయ్యటం? [illegible] కోరికను [illegible] ... [illegible] నవ్వుయం కుదిరినా వ్యాయామం ఎక్కడుంటేం, నేను కేవలం [illegible] ఉద్యోగాన్వేషణలో వున్నాను...మీరు మీ భవిష్యత్తు కోసం అన్వేషిస్తున్నారు...యింతకీ ఆయోగం వుందాలేగా!" అంది నవ్వుతూ. శివం నయనాలు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి. ఆమెలో వుద్యోగం చేసేందుకు కావలసినంత చలాకీతనం, పెంకితనం, తెలివి కనిపించాయి అతనికి.

"మగాళ్ళతో పోటీ పడాలని చూస్తున్నారా గాని, [illegible] వాళ్ళు వుద్యోగం [illegible] కొంచెం నేర్పిస్తారు! మా కి ప్రయత్నం విరమించు కుంటే, అక్కలాది నిరుద్యోగ యువకుల్లో ఒక్కరికైనా మేలు చేసినవా రవుతారు" నవ్వాడు శివం.

"మీరు వ్యంగ్యంలో సిద్ధహస్తులని నా కింతవరకు తెలీదు లెండి. సరేగాని, మీతో ఒకమాట చెప్దామని వుంది. సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ వుంది చూశారా! అందులో అప్పర్ డివిజన్, లోయర్ డివిజన్ గుమాస్తాల ఖాళీలు ఏర్పడ్డాయట. ఈ మధ్య ఏదో పేపర్లో చూడ్డం తటస్థించింది. నేను రెండో దానికోసం దరఖాస్తు పెడుతున్నాను. మీరు రెండింటికోసం ఎందుకు దరఖాస్తు పెట్టకూడదూ?" అంది నీలవేణి. శివం పెద్దగా నిట్టూర్చాడు.

"దరఖాస్తులు పెట్టడమే అలవాటైపోయింది గాని, ప్రయోజనం ఏమీ కన్పించడం లేదండీ!......ఒక్క పోస్టల్ డిపార్టుమెంటుకు సహాకారం తప్పింది, మనం మీరు చెబుతున్నారు గనుక, ఏం పోయిందని—[illegible] [illegible] మీవద్ద ఆ వివరాలుంటే, [illegible]"

"తప్పకుండాను.. అన్నట్టు మీ క్వాలిఫికేషన్ ఏమన్నారు?"

"ఇంతవరకూ [illegible] చెప్పలేదా!" [illegible] శివం. ఆమె కూడా ఏదో [illegible] [illegible]

"అనాధ్యులా పున్నారే! [illegible] [illegible] మా [illegible] అప్పుచెప్పారు. [illegible] చెప్పండి మీ క్వాలిఫికేషన్." నవ్వుతూనే అంది.

"బి. ఏ. పాసయ్యాను."

"అయితే మరేం—మీకు తప్పకుండా అప్పర్ డివిజన్ క్లర్కు పోస్టు లభించవచ్చు. రేపే మీరు దరఖాస్తులు రాసి తెండి. ఎగ్రెసు, యింకా ఇదివరకు వివరాలేమన్నా వుంటే రేపు నేను తెచ్చాక పూర్తి చేద్దురు గాని... ఏమంటారు?"

"అలాగే.. మరి మీ మాట?"

"నేనూ రెండోదానికి దరఖాస్తు [illegible] [illegible] మరి! నేను చదివిన చదువుకు [illegible] [illegible] అర్థం ఏమి [illegible] చెప్పండి?" నవ్వింది నీలవేణి. "మీ [illegible] [illegible] నేనే [illegible] స్వయంగా ఆ [illegible]"

"ఎందుకులెండి మీ [illegible] నేను [illegible] [illegible]"

"[illegible] [illegible] [illegible] మీ యింటికి [illegible] [illegible] పోదూ! అంతగా నామీద [illegible] నమ్మకం లేదంటారా, సరే అలాగే [illegible]" అని [illegible] [illegible] శివం [illegible]

"అబ్బే! మీరు అపార్థం [illegible] [illegible] [illegible] మీ [illegible] నాకు [illegible] [illegible] తీసుకెళ్ళండి. మీ [illegible] [illegible]

బ్రోంకైటిస్ మూలంగా
నా శ్వాసకోశాలలో
మంట పుట్టింది
కాని పెప్స్
శ్వాసబాధను, మంటను వెంటనే
నివారించినవి

పెప్స్ టేబ్లెట్లు గొంతు, రొమ్ము జబ్బులకు, [illegible] [illegible] మీరు పెప్స్‌ను చప్పరించునపుడు ఈ [illegible] [illegible] ఆవిరి అయి, మీ శ్వాసద్వారా గొంతుకు, శ్వాస మార్గంగుండా, శ్వాస కోశాలకు [illegible] [illegible] అవి సరాసరి మిమ్ము బాధించే రోగాలను చేరుకుంటాయి అందుకే పెప్స్ అంతశక్తివంతమైన్ని, జగద్విఖ్యాతి గాంచినవి పెప్స్ దగ్గులను అణిచివేస్తాయి, గొంతుకు పుండు బాదను ఉపశమింప జేస్తాయి, కఫమును కోసివేసి, శ్వాసబాధను పోగొట్టుతాయి ఇవ్వాయంతా, బ్రోంకైటిస్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి

PEPS

పెప్స్ గొంతు, రొమ్ము టేబ్లెట్లు
మందులమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి.

హోల్ ఏజంట్లు: [illegible] అండ్ కో., 88, [illegible] [illegible] మద్రాసు.

దొరుకుతుందేమో! అన్నట్టు అక్కడ మీ కెవరో తెలిసినవాళ్ళు లేరుకదా?"

"మంచి ప్రశ్నేనండీ మీది—తెలిసినవాళ్ళుంటే నే నింతవరకూ నిరుద్యోగంలో వుంటానా? ఏనాడో వుద్యోగం చేసేవాణ్ని. అలా ఎవరన్నా వున్నా, మీలా నాకూ అభిమానం హెచ్చు."

"అయితే నాకు సమ్మతమే. రేపు తప్పక తెచ్చిస్తాను" సంతృప్తితో కూడిన వుత్సాహంతో అన్నాడు.

ఇంతలో వాళ్ళకు దూరంగా కోలాహలం వినిపించింది. [illegible] జనం మూగారు...అప్పుడే చీకటి పడుతోం దింక.

"ఏం జరిగిందో?" అంది నీలవేణి.

"ఏమో! కొంచెం మీరిక్కడ వుండండి" అంటూ లేచాడు శివం. "నేనూ వస్తా"నంటూ లేచింది నీలవేణి కూడా. ఇద్దరూ కలిసి ఆ మూక దగ్గిరికి వెళ్ళారు. జరిగిం దేమిటో కన్పారా చూడ్డానికి వీలవ్వకపోగా శివం ఓ వ్యక్తిని అడిగాడు...ఎవరో ఒక యువకుడు—చచ్చిపోయ్యాడట. సముద్రంలో దూకాడట. పాపం! ఇప్పుడే శవాన్ని బయటికి తీశారు....ఏం ప్రయోజనం?" అన్నా డా వ్యక్తి.

"ఎందుకు దూకాడో?"

"ఏం చెయ్యమంటున్నారు...వుద్యోగంకోసం తిరిగి తిరిగి సారిపోయి విసిగి ప్రాణం విసిగి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాట్ట!" అంటూ ముందుకు నెట్టుకుపోయాడా వ్యక్తి. నీలవేణి కళ్ళు [illegible]. శివం తీవ్రంగా ఏదో ఆలోచిస్తుండటం ఆమె చూసి, ఇంక అక్కడ వుండటం మంచిది కాదనుకుంది.

"రండి పోదాం" అంటూ త్రోవ తీసింది. శివం భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ ఆమెను అనుసరించాడు. కొన్ని దూరం పోయాక అన్నాడు:

"ఇలా ఎంతమంది ప్రాణాల్ని పోగొట్టుకుంటున్నారో!"

"అబ్బ! ఎవరో పిరికివాళ్ళు చేయాల్సిన పని అది... ఇప్పటికన్నా మంచి రోజులు రావా, అన్న ఆశతో వుండటం ధైర్యవంతుల లక్షణం. అంతేకాదు, యీకాలపు యువకులకు క్షణికోద్రేకం హెచ్చు లెండి.."

"అందర్నీ కలపకండి—నాలాంటి మొండివాళ్ళు ఎవరో వుంటారు" అన్నాడు శివం నవ్వుతూ. అందు [illegible] ఆ మాట [illegible], లేదో [illegible] "[illegible], అక్కడ [illegible], [illegible] వున్నారు. [illegible]" అంటూ పక్కకి తిరిగింది నీలవేణి.

"రేపు తప్పక వస్తారుగా!" ఆపేక్షగా అన్నాడు శివం.

"మీరా నన్ను అడగానికి ఏమంత ఆరాటలెండి. నేను రాకపోతానా?" కిలకిల నవ్వుతూ లేచి వెళ్ళి పోయింది. శివం ఆమె వెళ్ళి పోయినవైపుకే చూస్తున్నాడు. ఆ రోజు [illegible] ఎంతో ఉత్సాహంగా వుంటుంది.

ఆరు గంటలు కొట్టి అయిదు నిమిషాలు దాటాయి. శివం వడిగా ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. పోతూ పోతూ ఆత్మహత్య చేసుకున్న యువకుని గురించే ఆలోచించాడు. పాపం! ఎంతగా మనసుకు కష్టం కలగకపోతే చేతులారా ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటాడు! కాలిపోతున్న పొట్ట చేతబట్టుకుని ఎన్నెన్ని ఆఫీసు గడపలు తొక్కాడో! సంఘాన్ని ఎంతగా తిట్టుకుని నిందించాడో! చివరికి బాధంతా పడలేక శాశ్వతంగా ఈ లోంపినుండి బయటపడ్డాడు. నీలవేణి అది పిరికితన మంది. ఎట్లా అవుతుంది? తనకంటే, వుద్యోగంలేక పోయినా, తిండికి లోపం లేదు. మరి, అందరికీ తన లాంటి అవకాశాలే వుంటాయా? పాపం! అతడు కడుపునిండా తిండికి నోచిపోయి, కుటుంబ భారాన్ని మోయలేక యింత ఘోరానికి పూనుకున్నాడు గామోసు! ఏమిటో ప్రపంచం! రకరకాలుగా వుంటయ్ మానవుల చరిత్రలు!....అనుకున్న శివం కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

* * *

శివం, నీలవేణి, ప్రతిరోజూ బీచ్‌లో కలుసుకుంటున్నారు. నాదిగ్గరిమధ్య వెనుకటికంటె మైత్రి ప్రగాఢమయ్యింది. ఆ స్నేహం స్నేహంలా వుండక ఇహారియం దోహరికి అనురాగాభిమానాలు పెంపొందాయి. ఒకర్ని చూడకుండా మరొకరు వుండలేనంత మేరకు వచ్చింది వారి స్నేహం!

శివం దరఖాస్తు పెట్టి, నాలుగు రోజులు దాటాయి. ఆ రోజు అతి వుత్సాహంగా శివం బీచ్‌కి వచ్చాడు. ఇప్పటి కింకా నీలవేణి రాకపోవటం అతని వుత్సాహాన్ని కృంగదీసిందనే చెప్పాలి. కళ్ళు వాయిలు కాచేలా ఆమె కోసం కాచుక్కూర్చున్నాడు. నీలవేణి కొంత సేపటికి వస్తుండటం కనిపించటంతో తృప్తిపడ్డాడు.

"మీరు వచ్చి ఎంతసేపయ్యిందండీ?" అనుకొంటూ అతనికి అభిముఖంగా కూర్చుంది నీలవేణి.

"కాస్సేపు అయిందిలెండి. అన్నట్టు, మీాకు 'కాల్' వచ్చిందా?" ఆతృతగా అడిగాడు శివం.

"ఏం? మీాకు వచ్చిందా?"

"ఔనండీ! యివాళే వచ్చింది...మీాకు 'కాల్' రాలేదా?"

"లేదండి" నిరుత్సాహ పడినట్టుగానే అం దామె. శివం కూడా కృంగిపోయినట్టయ్యాడు.

"చాల విచారిస్తున్నానండీ నీలవేణిగారూ! నాకు తెలుసు మీారే సఫలీకృతులు కాలేకపోయారు" సానుభూతి వాక్యాలు పలికాడు.

"అబ్బ! దానికేముంది లెండి—మీాకు "కాల్" వచ్చినందుకు మాత్రం నాకు ఎంతో ఆనందంగా వుంది...మా దిప్పటు, స్త్రీలం మాకేం గాని, మీాకు ముందు ఉద్యోగం దొరక నిద్దురా!" అంది నవ్వుతూ. ఆ కష్టంలు శివం యిలా అన్నందుకు యిప్పుడు సిగ్గుపడ్డాడు కూడా.

"కాల్ వచ్చిందన్న సంతృప్తి తప్పిస్తే, చివరికి కృతార్థుణ్ణి అవుతానన్న నమ్మకం ఏముంది?" అన్నాడు గతంలో జరిగిన కొన్ని సంఘటనలు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ.

"అడుగులోనే హంసపాదు పెడతారేమండీ! జయాపజయాలు భగవ న్నిర్ణయాలు. ఒకవేళ వుద్యోగం సంపాదించాక, యీ నీలవేణిని మర్చిపోలారేమో!"

"అబ్బో! ఎంత మాటన్నారు! అప్పుడు మీాకు కృతజ్ఞత తెలుపుకుంటూ మీారు కోరుకున్న బహుమానం యిస్తాను!" హాస్యయుతంగా నవ్వాడు. నీలవేణి ఏం వూహించిందో గాని, సిగ్గుతో ముఖం దించుకుంది.

"అయితే యింటర్వ్యూ ఎప్పుడు?"

"బుధవారం...."

"ఆ రోజునుండి బీచ్‌కి రావటమే మానుకుంటారేమో!"

"కనీసం మిమ్మల్ని కలుసుకుందుకయినా వస్తుంటాను గాని, మానేస్తానా?"

"ఆపాటి దయవుంటే చాలు" నవ్విందీ నీలవేణి. ఆ రోజు ఆరు గంటలు కొట్టేవరకూ ఏవి టేవిటో మాట్లాడుకుని ఎవరి త్రోవన వాళ్ళు పోయారు.

శివం ఎదురు చూస్తున్న బుధవారం రానే వచ్చింది. అతను సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ ఆఫీసు ఆవరణ చేరుకునేసరికి ఆఫీసు బయట వరండా దగ్గర చాలామంది యువకులు మూగుని వున్నారు. వాళ్ళు కూడా తన లాగునే యింటర్వ్యూకి వచ్చి వుంటా రనుకున్నాడు శివం. వాళ్ళదగ్గరే ఒక బెంచి చివర కూర్చున్నాడు. అక్కడ కూర్చున్న వాళ్ళల్లో ఒకతను శివానికి వుండబట్టలేక "మీా క్వాలిఫికేషన్ ఏవిటండి?" అని అడిగేడు కూడా. బి. ఏ. పాసయ్యానని చెప్పక తప్పలేదు శివానికి. ఆ జవాబుకి అక్కడున్నవారిలో చాలా మంది మొహాలు వాడిపోవటం శివం గమనించి, బహుశా వాళ్ళు ఏ యింటరు పాసయినవాళ్ళో అయివుంటారని వూహించుకున్నాడు. ఇక మిగతా సగంలో యిద్దరు మాత్రం తప్పిస్తే, మంచి వుత్సాహంతో వున్నారు వాళ్ళ క్వాలిఫికేషన్ తనకంటె ఎక్కువ అయివుంటుందని తీర్మానించుకుని, మొదట్లో నిరుత్సాహపడినా క్రమంగా ఆశావాదాన్ని అవలంబిస్తూ తమాయించుకున్నాడు.

ఆఫీసు గదినుండి ప్యూన్ రావటమూ, ఒక్కొక్కర్నే పిలవటమూ జరిగింది. వెళ్ళినవాళ్ళందరూ తృప్తిగానే, వికసించిన వదనాలతో వస్తున్నారు బయటికి. తస్సాదియ్యా! అందరి పేర్లు వస్తున్నయ్ గాని, తన పేరు రాదే! చివర వుంటుం దేమిటి చెప్మా...అనుకుని శివం బాధపడ్డం ఏమాట వాస్తవమే గాని, ఆ బాధని బయటికి పొక్కనీయలేదు.

అంతా వెళ్ళి వచ్చేశారు. చివరిసారిగా శివం పేరు పిల్చాడు బంట్రోతు. శివం ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఈ ప్రయత్నంలో కూడా తను విజయం సంపాదించే సూచనలు అగుపించటం లేదనుకుని, భగ్న హృదయంతో బంట్రోతు వెంట ఆఫీసు గదిలోకి నడిచాడు.

మేనేజరు శివంవైపు దీక్షగా చూసి నవ్వుకున్నాడు లోలోన...కూర్చోమని తన ఎదుటి కుర్చీ చూపించాడు శివానికి. శివం అనుకున్నాడు—బహుశా వన్నవా

(మిగతా 58 వ పేజీలో)

(28 వ పేజీ తరువాయి)

కిటే విషయం చూస్తాడేమోనని. కూర్చున్నాడే గాని, మేనేజరు ఏం క్లిష్ట ప్రశ్నలు వేస్తాడోనని అతని గుండెలు కాస్త జోరుగా కొట్టుకున్నాయ్. ఎందుకన్నా మంచిదని తనకి తెలిసిన విషయాలు కొన్ని నెమరు వేసుకున్నాడు...కాని,

మేనేజరు శివం ఇంటిపేరు, తండ్రిపేరు, తండ్రి బ్రతికున్నదీ లేనిదీ, ప్రస్తుతం ఎక్కడ వుంటున్నది, కుటుంబంలోని వ్యక్తుల సంఖ్య...యివన్నీ అడిగింతో నిజంగా శివానికి శివ మెత్తినట్లయింది. ఉద్యోగానికీ, వీటికీ ఏంటివరకూ సంబంధం వుందో ననుకుని విసుగెత్తిపోయాడు. కాని ఆ వుద్దేశాన్ని బలవంతంమీద అణుచుకున్నాడు...అతని విసుగుదలని కనిపెట్టిన మేనేజరు చిన్నగా నవ్వుతూ ఓ నాలుగు, ఉద్యోగానికి సంబంధించిన ప్రశ్నలు వేశాడు. శివం వాటి జవాబులకోసం అంతగా శ్రమ పడలేదు. తరువాత మేనేజరు, శివం సర్టిఫికేట్లు చూశారు.

"నువ్వు రెంటికీ దరఖాస్తులు పెట్టావు కదోయ్?" ప్రశ్నించాడు మేనేజరు.

"అవునండీ!" తొణికిసలాడుతోన్న వినయంతో అన్నాడు శివం.

"రెంటిలో ఏదయినా చేస్తావా?"

"సాధారణంగా ప్రతి వ్యక్తీ వున్నత స్థానాన్నే కోరుకోటం సహజం! అది వీలు కానప్పుడు మనమేం చేస్తాం? ఏదైనా సరే...అయితే వ్యక్తి విలువల్నిబట్టి అధికారులే నిర్ణయించాలి" నవ్వుతూ వ్యంగ్యంగా మాట్లాడాడు. మేనేజరు అతని మాటల తీరుకి ఎంతో మురిసిపోయాడు.

"ఏలాగన్నా, తెలివైనవాడివే! అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ గానే నీకు ఆర్డర్సు వేస్తున్నా...వున్నది ప్రస్తుతం ఒకే పోస్టు. రేపట్నుంచే పనిలో చేరుకోవాలి. ఏం?"

శివం తన చెవుల్ని తానే నమ్మలేకపోయాడు. ఆ ఆనందాతిశయంలో చప్పున మాట్లాడలేకపోయాడు.

"థాంక్స్ సార్! యిన్నాళ్ళకి గామోసు నా ఆశయం ఫలించింది" ఎంతో కృతజ్ఞతతో అన్నాడు శివం.

"ఇప్పిక వెళ్ళొచ్చు. యిదిగో ఆర్డరు..దీన్ని పట్టుకుని రేపు వచ్చావంటే, డ్యూటీలో చేరుకుందువుగాని" అంటూ ఆర్డరు సంతకం పెట్టి యిచ్చాడు...హృదయపూర్వకంగా మేనేజరుకు నమస్కారం చేస్తూ పులకలు పోసుకుని బయటికి నడిచాడు శివం.

ఆ రోజు శివంలో నూత్న వికాసం వెల్లివిరిసింది. ఇంట్లో వాళ్ళందరికీ శుభవార్త వినిపించాడు. అందరూ ఎంతో సంతోషించారు. వాళ్ళందరి సంతోషంతో తృప్తిపడలేదు శివం. ఎప్పుడు నీలవేణికి ఆ వార్త తెలియపర్చటమా, అని అతని హృదయం ఆరాటపడ జొచ్చింది. మామూలు వేళకి కాకండా కాస్త ముందుగానే "బీచ్"కి బయల్దేరాడు. అత నవ్వుతే మనసులో వున్న ఆరాటంతో ముందు వచ్చాడే గాని, నీలవేణి ఎందుకొస్తుందీ? ఆ సాయంకాలపు ఎండలో కొంతసేపు కూర్చున్నాడు. మామూలు వేళకే వచ్చింది. నీలవేణి. ఆమె రావటం చూసిన శివం, చిన్న పిల్లాడిలా ఆమెకు ఎదురుగా పోయి,

"నాకు వుద్యోగం దొరికిందండీ నీలవేణిగారూ!" అన్నాడు వుత్సాహంగా. నీలవేణి పెదాలు కదపకండానే నవ్వింది. కొంతసేపు పోయాక,

"అదృష్టవంతులు శివంగారూ, మీరు.." ఎప్పటి స్థలంలో కూర్చుంటూ అంది. శివం ఆమెకు అభిముఖంగా కూచుని,

"నిజంగా మీ మేలు ఎప్పటికీ మర్చిపోనండీ, నీలవేణిగారూ!" అన్నాడు. నీలవేణి తీక్షణంగా అతని మొహంలోకి చూసింది.

"చూడండీ! మీరు ఇప్పిక "గారూ" అని సంబోధిస్తే సహించలేను. నా కా పదం ఎంతో కటువుగా వినిపిస్తుంది. వట్టి పేరుతో పిలవలేరా?"

శివం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. "అలాగే లెండి" సందేహిస్తూ అన్నాడు...కొన్ని క్షణాలు నిశ్శబ్దంలో గడిచిపోయాయి.

కాంతిలో ఆమె మొహం పద్మంలా వికసిస్తోంది. శివం ఒకే ఒక్కసారి ఆమె మొహంలోకి తదేకంగా చూడగలిగాడు. అంతే! మరి చూడలేక మొహం దించుకున్నాడు.

"అబ్బే! ఏమీ లేదులెండి" యీ గొడవలో అసలు ప్రశ్నే మర్చిపోయి ఉలికిపడ్డాడు శివం. అతను అవాక్కైపోవటంతో, ఏడియట్ అనుకుంటున్నాడేమో ననుకుంది నీలవేణి. మళ్ళీ ఆ ప్రసక్తి తేలేదు.

"నే నిక వెళ్ళొస్తానండీ" అంటూ లేచింది నీలవేణి. ఆమె వెళ్ళిపోవటం ఇష్టం లేని శివం, ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని ఆపుకుందామని వుద్దేశానికి వచ్చాడు. కాని, మనసులో అనుకున్నది బాహ్యంగా చేసే దుర్బలత అతనికి వుండటంవల్ల అలా చెయ్యలేకపోయాడు.

"అప్పుడే తొందరేమొచ్చిందండీ!" ఆమె మొహంలోకి చూశాడు. నిజంగా, ఏదో అవ్యక్తమైన తృష్ణతో, బాధతో చూశాడు. నీలవేణి మోము వంగిపోయింది.

"రేపట్నుంచి నేనూ ఒక వుద్యోగస్థుణ్ణి అవుతున్నానంటే, స్వయంపోషక శక్తి నాలోనూ ఏర్పడిందంటే యింతకీ కారకులు మీరు—ఆ రోజు మీరు నాకి సహాయం చెయ్యకపోయినట్లయితే నాలోని నిరాశ నన్నెప్పటికీ వదిలేది కాదు."

"ఇందులో నేను చేసిం దేముందండీ! వివరాలు మాత్రం చెప్పను. అంతేగా! అటుపైని మీ స్వప్రయోజకత్వంవల్లనే నెగ్గగలిగారు."

"మీ రలాగే అంటారు లెండి....మీకు వుద్యోగమైపోతే ఎంత బావున్ను?"

"ఆ! దానికేం చేస్తాం లెండి. ఎట్లా జరగాల్సి వుంటే, అలానే జరుగుతుంది" అందామె నవ్వుతూ. "ఇక వుద్యోగమయ్యింది గనుక మీ పెళ్ళి కూడా నిశ్చయించమనండి మీ మామయ్యని."

"పెళ్ళి" అనగానే శివం త్రుళ్ళిపడ్డాడు....అతని మెదడులో ఒక్కసారి ఏదో మెరిసింది...అదే ఆలోచన! అతని మనఃఫలకంపై నీలవేణి రూపు, రేఖ, విలాసాలు ముద్రపడిపోయ్. తను ఎవర్ని పెళ్ళి చేసుకుంటాడు? ఎవరో అయితే తనకి ఆనందం ఎక్కడుంటుంది? నీలవేణి తనకి భార్యవుతే....? తన కంత అదృష్టమా! ఆమె పెళ్ళయిపోయిందేమో! అయినట్టు మాత్రం అగుపించదు. సంబంధం స్థిరపడి వుందేమో! అయినా, ఆమె ధనికుల పిల్లలా వుంది. నోరు విడిచి ఎలా అడగటం?...తనవేపు అలా చూస్తుందేం... ఆ చిరునవ్వే మిటి...? ఆ చూపు...అబ్బ! మనసుని వెర్రెత్తిస్తున్నాయి. ఆ చూపులో ఎంత ఆకర్షణ! ఎంత చల్లదనం!

"ఏమిటో ఆలోచిస్తున్నట్టున్నారే! యింకా మీ సుదీర్ఘ ఆలోచనలకు అంతం రాలేదన్నమాట" పచ్చని ఫాలభాగంపై ఒత్తిన నల్లని ముంగురులు వెనుకకి సర్దుకుంటూ...నవ్వుతూ, అంది నీలవేణి. ఆ సంధ్యారుణ ఆమెని సిగ్గు దొంతరలు విపరీతంగా ఆక్రమించుకొన్నాయి.

"అమ్మాజీ వాళ్ళక్కడుంటారు. వాళ్ళ దగ్గరికి." అని యింకేదో ఆమె చెప్పబోయింది మొహం దించుకునే. కాని, శివం చప్పున అందుకుని,

"మీకు యిక్కడ కూర్చోవడం కష్టంగా వుంటే నా అభ్యంతరమేం లేదు." నిర్లిప్తతగా అన్నాడు శివం. అతని అభిప్రాయం, బాధ ఆమెకి మాత్రం అర్థం కాకండా వుంటుందా?

"అలాగంటే మాత్రం నేను ఒప్పుకోనండోయ్" నవ్వుతూ అంటూ కూర్చుండిపోయింది నీలవేణి. శివం కూడా ఆమె నవ్వులో శృతి కలిపాడు.

ఆ రాత్రి శివానికి సమంగా నిద్ర పట్టలేదు. కన్ను మూస్తే చాలు, నీలవేణి తన ఎదుట నిల్చున్నట్లే వుండేది. ఆమె సరసన కూచున్నట్లే వుండేది..ఆమె తనకి భార్యవుతే, చిలకా గోరింకల్లా వుంటుంది దాంపత్యం. కాని—ఆమె ఏమంటుందో! తనపట్ల ఆమెకి సదభిప్రాయం వుందన్నమాట వాస్తవం. అంత మాత్రాన చొరవ తీసుకుని, తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చితే పర్యవసానం ఎట్లా వుంటుందో! ఇప్పటివరకూ ఏర్పడిన మిత్రత్వం కూడా విచ్ఛిన్నమవుతుందేమో ఏది ఏమైనా, పర్యవసానం ఎలా వున్నా, తన అభిప్రాయం ఆమెకు తెలియబర్చటం శ్రేయస్కరం. ఇంకా వుపేక్షిస్తే మామయ్య ఎన్నో సంబంధాలు తేవటం తథ్యం- నిద్ర పట్టేవరకూ శివం యివే ఆలోచించాడు. నిద్ర పట్టాక కూడా ఆమె గురించే కలలు గన్నాడు!

శివం వుద్యోగంలో చేరాడు. ఆఫీసు పని అతనికి బాగానే నచ్చింది. ప్రతిరోజూ సాయంత్రం అతని మనసు బీచ్‌వేపే లాగేది. నీలవేణిని చూడకుండా వుండలేకపోయేవాడు.

ఒకనాడు శివం బీచ్‌కి వచ్చేసరికి నీలవేణి ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటోంది. చప్పుడు చేయకుండా వెనుకనుండిపోయి ఆమె కళ్ళు మూయ్యా లనుకున్నాడు. కాని, పర్యవసానం ఎలా వుంటుందో నని అతని గుండెలు కొట్టుకోవటంతో వెనక్కి తగ్గిపోయాడు.

"ఏమిటో మహా దీక్షగా చదివేస్తున్నారే?" అంటూ ఆమె ముందుకి వచ్చాడు.

"అబ్బే! ఒక నవల లెండి...పుస్తకం పోక చదవటం, అంతే! అయితే ఒకటి మాత్రం నిజంలెండి—నేను, మీలా చదివిన పుస్తకాన్ని యిక్కడే వదిలివెళ్ళను..." నవ్వుతూ అందామె. శివం కూడా నవ్వాడు. యిద్దరి నవ్వులూ మిళిత మయ్యాయి. ఆమెను చూస్తుంటే ఏదో చెప్పాలన్న బుద్ధి పుట్టింది శివానికి. అందుకే చప్పున నవ్వును ఆపి,

"మీకో శుభవార్త..." అన్నాడు ముక్తసరిగా.

"ఏమిటో?" ఠీవిగా అందామె.

"నా పెళ్ళి కూడా నిశ్చయమయ్యింది.....మా మామయ్య ప్రాణాలు కొరికేశాడంటే నమ్మండి" అన్నాడు. నీలవేణి నిర్ఘాంతపోయినట్టుగా మొహంపెట్టి అతనివేపు చూసింది. ఆమెలోని భావాల మార్పులు ఎలా వుంటాయోనని ఆమె మొహాన్నే పరికిస్తున్న శివం ఆమె ఆందోళనను గ్రహించాడు. కాని ఏమీ అనలేదు.

"సంతోషం....యీ పూర్తి సంబంధమేనా?" అందామె తనలో ఏమీ మార్పు రాలేదన్నట్టు తెలియబరుస్తూ.

"ఔన్నండి...యీ పూర్తి సంబంధమే! కాని...." సాగదీశాడు శివం.

"కాని...ఏమిటి?" ఆతృతగా అడిగింది.

"నే నొప్పుకోలేదు..."

నీలవేణి గుండెలు ఆగిపడ్డాయో మో మరి... నిట్టూర్పు విడిచింది.

"ఏం? ఎందు కొప్పుకోలేదు...మీకు పిల్ల నచ్చలేదా?" అందామె. శివం దీర్ఘంగా శ్వాస తీశాడు.

"లేదు" అని క్షణం ఆగి "మీతో ఒక మాట చెప్పాలని చాల రోజుల్నుంచి అనుకుంటున్నానండీ! కాని చొరవ చెయ్యలేకపోతున్నా" అన్నాడు ఆపీగా.

"ఏమిటో చెప్పండి?" నీలవేణి గుండెలు మహా వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయ్ అత దేం చెప్తాడోనని.

"నా జీవితానికి అనుకోకండా మీరు తారసపడి ఒకదారి చూపారు. మీ హృదయం నాకిచ్చి ఆ బాట పొడుగునా పూల మొక్కలు వేయలేరా?" మొహ మెత్తి ఆమెకళ్ళల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు శివం. ఆమెకోసం, ఆమె హృదయంకోసం, అతను యెంత ఆరాట పడుతున్నాడో అతని మాటలే సాక్ష్యం చెబుతాయి.....

నీలవేణి హృదయం యిప్పుడు ఆపీ పడింది. ఆమె లోని ఆనందం చిందులు తొక్కింది. ఆమె ఏ శుభ ఘడియలకోసం ఎదురు చూసిందో, ఆ ఘడియలు వచ్చాయి. శివం నోట ఏ మాటలయితే వినాలనుకుందో, ఆమాట లిప్పుడు విన్నది. ఆమె సంతోషానికి పరిధి లేక పోయింది. సిగ్గుతో తల దించుకుని, నవ్వుతూ ప్రేమంటితో చూసింది అతని వేపు.

నీలవేణి ఏమను కుంటుందో నన్న భయంతోవున్న శివానికి, ఆమె ప్రసన్నవదనం చూశాక ధైర్యం, వుత్సాహం, ఒకేసారి ఆవరించాయి. నీలవేణి మాత్రం జవాబు చెప్పలేదు.

"చెప్పండి నీలవేణిగారూ! సారీ...నీలవేణి" అన్నాడు మళ్ళీ. నీలవేణి అతని తప్పు దిద్దుకోటానికి నవ్వింది. ఏం చెప్పాలి ఆమెకు తోచలేదు. ఇంతవరకూ లేని భయం యిప్పు డామెలో ఆవహించింది. నిజం చెబితే అతని ఆశయానికి భంగం వాటిల్లటం నిజం. పరాజయం పొందినందుకు అతనిలో ఆవేశం రేగ తనని కాదంటే...? అసహ్యించుకుంటే....? ఇన్నాళ్ళుగా ఏర్పర్చుకున్న ఆశా సౌధం కూలిపోతుంది... కాని, నిజం చెప్పకుండా దాచటం ఎలా? నిజం ఎప్పటికన్నా బయట పడుతుంది. ఎప్పటికో అన్నమాటేమిటి? త్వరలోనే బయటపడుతుంది. అందేత ఏమయినా సరే—నిజం మాత్రం చెప్పేయాలి అనుకుని,

"శివంగారూ! మీతో నాకు పరిచయం జరగటం అకస్మాత్తుగా జరిగింది. ఆ పరిచయం పుష్పించింది అతి అల్పకాలంలోనే. మిమ్మ ల్ని చూచిన దగ్గర్నుంచి నా హృదయంలో కొంత మార్పు వచ్చింది. మీకు వుద్యోగం లేకపోవటం, మీ ఆశయాలు తెలుసుకొన్నాక నాకు అదోలా అనిపించింది. అంతకు ముందే మీరంటే నాలో ఏర్పడ్డ అభిమాన భావంవల్ల నేను మీకు ఫలానాచోట కాళీ లున్నాయని చెప్పి దరఖాస్తులు పెట్టమన్నాను. నిజంగా కాళీలు వున్నవీ లేందీ నాకు తెలీదు. నేనూ వుద్యోగంకోసం ప్రయత్నిస్తున్నానని అబద్ధం చెప్పాను. నిజానికి మీతో నేను చెప్పిందంతా అబద్ధమే అబద్ధ మాడ్డానికి నా మనసు ఒప్పుకోపోయినా, మీరు యీ అవకాశాన్ని కూడా జారవిడుచుకుంటారని

ఏదో ఒక జబ్బు వుందని అస్తమానూ బాధపడే యిల్లాలు క్రొత్త అనుమానంతో డాక్టరు వద్దకు వచ్చి యిలా అంది :

"ఏమండీ డాక్టరుగారూ, నాకు పక్షవాతం వున్నట్టు మీకు తోచలేదూ?"

"ఇప్పు డప్పుడే కాదమ్మా. కానీ మీరు యేం చెయ్యాలో చెబుతాను. కొన్ని రోగ లక్షణాల జాబితాను మీ కిస్తాను. అది తీరుబడిగా యింటివద్ద కూర్చుని యే యే లక్షణాలు మీలో వుండాలో ముందు తెలుసుకోండి." అన్నాడు డాక్టరు.

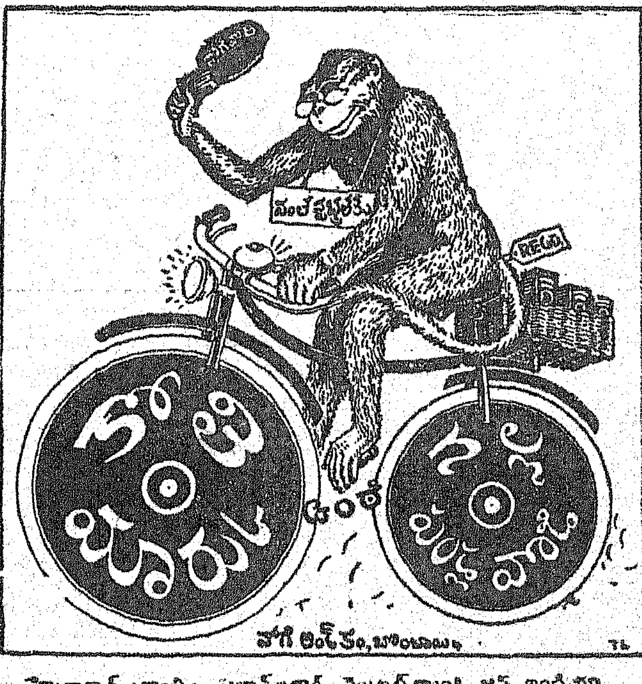

హైదరాబాద్ బ్రాంచి: సుల్తాన్‌బజార్ సెంట్రల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ఎదురుగా హైదరాబాద్ (దక్కన్)

తలంచి అలా చేశాను. మీ ఆశయానికి భంగం కలిగి వచ్చి అనుమానం మీకు లేకుండా యింతవరకూ వచ్చాను. సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ మేనేజరు మా నాన్నగారే" అతని మొహంలోకి చూస్తూ అంది నీలవేణి. ఆమెకు భయం ఒక ప్రక్క వుండనే వుంది.

"ఆ! ఆయన మీ నాన్నగారా?" ఆశ్చర్యంతో అన్నాడొక్కసారి. చిట్టచివరికి పరాజయం పొందాను కదా అన్న బాధ అతని మొహంలో ప్రస్ఫుటమౌతోంది. మరో సందర్భంలో అయితే, అతను వుద్రేకం తెచ్చుకుని వుద్యోగం విడిచిపెట్టేవాడే! కాని, నీలవేణికోసం పడుతున్న తహ తహ అతన్ని ఆపింది...ఆమెవేపు తప్పు చేయుకుంటూ చూస్తున్నాడు శివం. నీలవేణి నవ్వి మొదలుపెట్టింది.

"నేను చేసింది తప్పు కనే! మీ ఆశయానికి భంగం కలిగించేందుకు నా కెలాంటి హక్కూ లేదు. అయితే యిందులో నాకు కొంతవరకు స్వార్థం కూడా వుందనుకోండి. అయినా మిమ్మల్ని నిర్బంధించను. ఈ విషయమే మా నాన్నగారితో కూడా చెప్పాను. నాకు వ్యతిరేకంగా ఆయ నెప్పుడూ నడుచుకోనన్నారు. మీ తెలివి తేటల్ని అతను మెచ్చుకున్నారంటే, మీ మీద ఆయనకి సదభిప్రాయం ఏర్పడివుండాలి...మీరు, నా పరిస్థితి ఆలోచించి, అభిమానంతో ఆదరించారా, సంతోషిస్తాను. లేదూ, ఆవేశం తెచ్చుకుని, పరాజయం పొందినందుకు కోపగించుకుని, నన్ను కాదన్నారా, అంతగా బాధ పడనుగాని, విచారిస్తాను...అన్నీ మొదట నిశ్చయించుకునే కార్యరంగంలోకి దిగాను..." అంటున్న నీలవేణి కళ్ళు నీళ్ళ పర్యంతమయ్యాయి. ఆమె కనుకొలుకుల్లో నీటి బిందువులు తారాడాయి.

శివం హృదయం గంతులేసింది. తన వ్రతం చెడినా, ఫలితం మాత్రం మహా గొప్పది. నీలవేణిలాంటి భార్య దొరికిందంటే తను పూర్వజన్మలో ఎన్నో పుణ్య కార్యాలు చేసివుండాలి. తన ఆశయం కోసమని ఆమెను కాదనటమా! ఎప్పుడూ జరగదు. నీలవేణికంటె, తన ఆశయం ఏమంత గొప్పది కాదు..అనుకున్నాడు.

"అలా బాధపడకు నీలవేణీ! నా ఆశయంకంటే నువ్వే నాకు అధికురాలివి. పరాజయం పొందానని బాధ పడినా, నిన్ను గెల్చుకున్నాననే సంతోషం నా హృదయమంతా నిండిపోయింది." అన్నాడు శివం. నీలవేణి సిగ్గుతో మొహం దించుకుని నవ్వుకుంది. దూరంగా రేడియోలో ప్రేమ గీతం వినిపిస్తోంది....సముద్రం హోరు మంటూనే వుంది!

(49 వ పేజీ తరువాయి)

"ఏమిటే, నువ్వు చేపపిల్లని మ్రింగావా?"

"లేదు. దాన్ని ఈలకు బదులు ఇచ్చాను."

"ఏమిటీ....!"

"అవును అమ్మా!" కిష్టాయి తన లాగు జేబులోంచి ఓ ఈల తీసి వాళ్ళ అమ్మకు చూపించాడు.

"ఇదంతా నీవు ఆడిన నాటక మన్నమాట. పాపం! అనవసరంగా తెల్లపిల్లిని కొట్టాను. ఇట్లా అబద్ధాలు చెప్పవచ్చా? ఏం, మూగవాడిలా మాట్లాడవేరా?"

"నువ్వు తిడతావని అట్లా చెప్పాను అమ్మా!"

"ఏడవలేకపోయావు. ఈసారి కనుక ఇటువంటి వెధవ పని చేశావంటే వీపు పగులుతుంది జాగ్రత్త!"

కిష్టాయి ఓ నిమిషంసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు. తరువాత నెమ్మదిగా అన్నాడు:

"ఇకముందు అబద్ధాలు చెప్పను. నిజంగా అమ్మా!"

"సరే, ఈ తప్పుకి క్షమిస్తున్నాను. వెంటనే వేణు దగ్గరకివెళ్ళి, వాడి ఈల ఇచ్చి, నీ చేపపిల్లని తెచ్చుకో. నీకు నేను కొత్త ఈల కొని పెడతాను సరేనా?"

కిష్టాయి తెల్లపిల్లిని ఎత్తుకొని ఆప్యాయంగా దాని తలమీద నిమిరాడు. తెల్లపిల్లి సంతోషంగా 'మ్యావ్' అని అరిచింది. ఇంతలో వేణు ఓ గాజు గ్లాసులో చేపపిల్లని తీసుకువచ్చి, కిష్టాయి చేతికి ఇచ్చి అన్నాడు:

"ఇదిగో! నీ చేపపిల్లని నీవు తీసుకుని నా ఈల నాకు ఇవ్వు. చేపపిల్లని చూసి "ఈ దరిద్రం మనకి ఎందుకురా?" అని మా అమ్మ నన్ను చీవాట్లు పెట్టింది. నా ఈల నాకు త్వరగా ఇచ్చెయ్యి బాబూ వెళ్ళాలి...."

"సరిపోయిందిలే! ఈ ఈల తీసుకున్నందుకు మా అమ్మ నన్ను కొట్టినంత పనిచేసింది తెలుసా?" కిష్టాయి జేబులోంచి ఈల తీసి వేణుకి ఇచ్చాడు.

ఇద్దరు మిత్రులు మళ్ళీ చేపపిల్లని గాజు తొట్టెలో పెట్టారు. చేపపిల్ల దాంట్లో విలాసంగా విహరిస్తూంటే— కిష్టాయి, వేణు దానికేసి చూస్తూ నిలుచున్నారు. తెల్లపిల్లి మాత్రం ఇదేమీ గమనించనట్లు మామూలుగా గాజు తొట్టె ప్రక్కనే కూచుని చేపపిల్లకేసి నిశ్చలంగా చూస్తూన్నది.

[ఎస్. నెస్బిట్ కథ ఆధారం]

పూవు మీ అదృష్టము చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవుచున్నది, మీ సరియైన చర్య గురించిన్ని మీరు తెలుసుకొన గోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డు పైని మీ కిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన విలాసమున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీ మొదలుకొని 12 మాసములలోని మీయొక్క అదృష్టము, లాభ నష్టములు, జీవిత మార్గము, మీ వ్యవహారములలో మీకు జయముకలుగును, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధి నిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభం మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా నెలవారీగా వ్రాసి రు. 1—4—0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపెదము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) వివరములు మా పూచీపైని పంపబడును. మేము పంపిన జోస్యము మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయుండి.

Shree Swami SATYANARAIN, Raj Jyotishi,
(APW) PHAGWARA. (Pb.)